

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/270/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315215765
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2315215765.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Martiny Valentovej v právnej veci žalobcu: M. A., nar. XX. U. XXXX, bytom V. G. Z., C. XXXX/XX, zastúpeného advokátkou: JUDr. Beáta Polyáková, so sídlom Nitra, Štefánikova 7, proti žalovanému : K. O., nar. X. Q. XXXX, bytom I. C., I. XXX, zastúpeného advokátom: JUDr. Vladimír Haládik, Galanta, Clementisove Sady 1616, o povolení obnovy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 8. septembra 2016 č. k. 5C/459/2015-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol obnovu konania a výrokom II. žalovaným priznal plnú náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 397 písm. b) CSP (z. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok) a v časti trov konania ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Vecne dôvodil, že žalobca sa žalobou o obnovu konania domáhal povolenia obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 26C/20/2001 (v ktorom konaní bol vydaný rozsudok dňa 9. decembra 2013, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o zaplatenie finančnej čiastky 2.600 eur a tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/142/2014 zo dňa 23. marca 2015) z dôvodu, že medzičasom bol žalovaný rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 2T/90/2013-178 zo dňa 3. marca 2015 uznaný za vinného, že vylákal od žalobcu finančnú čiastku 4.100 eur, pričom z uvedenej sumy mu vrátil len 1.500 eur a so zvyškom vo výške 2.600 eur bol žalobca odkázaný na občianske súdne konanie. Súd prvej inštancie namietal, že žalobca si voči žalovanému už uplatnil žalobou právo na zaplatenie 2.600 eur z titulu nevrátenej pôžičky, pričom táto žaloba bola zamietnutá z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. V súlade s § 397 písm. b) CSP možno v konaniach o žalobe o obnovu konania posudzovať objektívnu nemožnosť uplatnenia dôkazného prostriedku v pôvodnom konaní a to tak, že existencia nového dôkazu musí byť jednoznačným spôsobom preukázaná, pričom nemožnosť tento dôkaz vykonať, musí existovať nezávisle od vôle a konania strany sporu. Dôvodil, že žalobca v priebehu pôvodného konania vedel o prebiehajúcom trestnom stíhaní žalovaného a preto mal navrhnúť prerušenie konania, keďže rozhodnutie v pôvodnom konaní mohlo byť výrazne ovplyvnené výsledkami trestného stíhania voči žalovanému a sám žalobca tak spôsobil, že závery trestného konania nemohli slúžiť ako podklad pre rozhodnutie v pôvodnom konaní. Nemožnosť vykonania dôkazu v pôvodnom konaní nemala objektívny charakter, ale bola spôsobená postupom žalobcu. Taktiež súd prvej inštancie nezohľadnil argumentáciu žalobcu, že v uplatnení nároku na náhradu škody mu bránia existujúce právoplatné rozsudky súdov v pôvodnom konaní, keďže v pôvodnom konaní žalobca si uplatňoval svoj nárok z titulu nevrátenej pôžičky, teda z iného právneho titulu, než z akého bol odkázaný si svoj nárok uplatniť v trestnom konaní. Nesúhlasil ani s argumentáciou žalobcu, že jeho nárok na náhradu škody spôsobenú trestným činom je premlčaný, keď tento nárok sa podľa § 106 O.z. (z. č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník) premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá a v prípade škody spôsobenej úmyselne sa právo premlčí až za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. O tom, kto za škodu,

ktorá mu bola spôsobená zodpovedá sa žalobca dozvedel až doručeníím rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 2T/90/2013-178 a je nesporné, že škoda bola žalovaným spôsobená úmyselne a preto nárok žalobcu premlčaný nie je. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalovanému vzhľadom na jeho úspech v konaní priznal plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na nesprávnosť výrokov napádaného rozhodnutia, keď súd prvej inštancie nesprávne zamietol obnovu konania, pričom mal zamietnuť žalobu o povolenie obnovy konania a i v časti trov konania rozhodol nesprávne, keď žalovaným priznal plnú náhradu trov konania a správne mal priznať nárok na náhradu trov konania žalovanému v rozsahu 100 % trov konania. Rovnaké znenie výrokov rozhodnutia súd prvej inštancie použil aj pri vyhlásení rozsudku a preto nie je možné konvalidovať tieto chyby ani formou opravného uznesenia. Namietal i odôvodnenie v časti, v ktorej súd prvej inštancie uvádza, že vypočul vo veci účastníkov konania, pritom CSP v zmysle ustanovenia § 60 CSP dôsledne zaviedlo pojem strana (legislatívna skratka pre „strana sporu“). Dodal, že rozsudok súdu prvej inštancie neobsahuje obsahové náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP, ale obsahuje vady zakladajúce zmatečnosť súdneho konania, čím došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom. Súd prvej inštancie vykonal dôkaz výsluchom strán sporu, ktoré ani na pojednávaní prítomné neboli a aj na základe tohto vykonaného dôkazu zistil skutkový stav veci, v dôsledku ktorého vyslovil svoj záver. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil i objektívnu nemožnosť uplatnenia dôkazného prostriedku žalobcom v pôvodnom konaní, týkajúcim sa vedomosti žalobcu o prebiehajúcom trestnom stíhaní žalovaného i počas pôvodného konania. Dodal, že rozsudok Okresného súdu Galanta z 3. marca 2015 č. k. 2T/90/2013-178 je dôkazom, ktorý žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pričom predpokladom uplatnenia tohto rozhodnutia je to, že pre žalobcu môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nesúhlasil s pripísaním mu viny, že mal požiadať o prerušenie pôvodného konania do skončenia trestného konania, nakoľko uvedené nie je povinnosťou žalobcu, ale iba jeho právom a súd prvej inštancie si mal v pôvodnom konaní vyriešiť ako predbežnú právnu otázku to, či konaním žalovaného bola žalobcovi spôsobená škoda alebo nie, avšak súd v pôvodnom konaní dospel len k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a to i napriek tomu, že svoj nárok primárne uplatňoval titulom zmluvy o pôžičke, ale zároveň i titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady škody. Nepožiadanie o prerušenie pôvodného konania zo strany žalobcu nemožno považovať za dôvod pre nepovolenie obnovy konania. Dodal, že v trestnom konaní bola odchyľne vyriešená predbežná otázka týkajúca sa reálneho odovzdania sumy 4.100 eur žalobcom žalovanému, vrátenie sumy 1.500 eur žalovaným žalobcovi a nevrátenie sumy 2.600 eur žalovaným žalobcovi. Uviedol, že súd je viazaný rozhodnutím súdu o uznaní viny žalovaného z nevrátenia sumy vo výške 2.600 eur napriek tomu, že súd v trestnom konaní odkázal žalobcu na uplatnenie nároku na náhradu škody v občiansko-súdnom konaní, uvedené žalobca toho času nemôže uplatniť jednak pre prekážku res iudicata ako i otázku premlčania, keď premlčacia doba začala plynúť dňom spáchania skutku, t.j. 30. apríla 2010 a napriek spočívaniu premlčacej doby počas prebiehajúceho trestného konania v dôsledku riadneho včasného uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní táto už medzičasom uplynula. Samotná skutočnosť, že trestné stíhanie žalovaného prebiehalo od roku 2010 nezakladá žiadnu právnu istotu pre žalobcu, že žalovaný by mohol byť v budúcnosti uznaný za vinného, najmä s ohľadom na to, že v právnom poriadku SR sa uplatňuje princíp prezumpcie neviny. Žalobca sa prvýkrát mohol dozvedieť o tom, že žalovaný bol uznaný za vinného až doručeníím trestného rozsudku a toto rozhodnutie bez svojej viny nemohol predložiť v pôvodnom konaní, pričom toto rozhodnutie je spôsobilé privodiť mu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a povolil obnovu konania a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30. júna 2016 účinný zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa CSP. Keďže ale žaloba na povolenie obnovy konania bola podaná 26. júna 2015, teda pred 1. júlom 2016 podmienky jej podania bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania žaloby, teda i podľa príslušných ustanovení OSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP

o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán konania, ktoré začalo, avšak neskončilo, za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok nemožno považovať za vecne správny a je dôvodné ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 CSP).

6. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou súdu prvej inštancie uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, dôvody predostreté súdom prvej inštancie sú nejasné a objektívne nepresvedčivé.

7. Žalobca podal návrh na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 26C/20/2011 dňa 26. júna 2015, teda za účinnosti OSP. Súd prvej inštancie ako i odvolací súd rozhodujú vo veci až po 1. júli 2016, teda za účinnosti CSP.

8. Podľa § 228 ods. 1 písm. a) OSP právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

9. Podľa § 470 ods. 1 a 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (1). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (2).

10. Podľa § 397 písm. a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

11. Podľa ustanovenia § 403 ods. 1 a 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

12. Odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade poukázať na skutočnosť, že odo dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje konanie o žalobe na obnovu konania v ustanoveniach § 397 až § 418 CSP. V zmysle intertemporálneho ustanovenia § 470 ods. 1 CSP sa ustanovenia Civilného sporového poriadku aplikujú aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

13. Predpokladom toho, aby súd pripustil obnovené konanie vo veci, v ktorej už raz právoplatne rozhodol je splnenie všetkých zákonných procesných podmienok upravených v príslušných ustanoveniach § 397 až § 408 CSP (v zmysle predošlej právnej úpravy § 228 - § 235 OSP). Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady res iudicata, ktorá zabezpečuje právnu istotu účastníkom konania/ strán sporu je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Zákonné ustanovenie § 228 ods. 1

písm. a) až f) OSP platné a účinné v čase podania návrhu na súd prvej inštancie zhodné terajšie znenie ustanovenia § 397 písm. a/ až f/ CSP) pripúšťalo obnovu konania proti právoplatnému rozsudku súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a) až c), respektíve z niektorého *expressis verbis* vymieneného zákonného dôvodu podľa písm. d) až f) OSP a výnimočne je prípustná i voči právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre platobný rozkaz (§ 231 ods. 1 OSP).

14. I pokiaľ by bola naplnená niektorá zo zákonných materiálnych podmienok prípustnosti obnovy konania je nevyhnutné vysporiadať sa ako s prvoradou a zásadnou otázkou včasnosti podania návrhu na obnovu konania/žaloby na obnovu konania, teda mať za nesporné a v konaní preukázané, že bol návrh/žaloba podaný v lehote upravenej v ustanovení § 230 ods. 1 OSP zhodne podľa ustanovenia § 403 ods. 1 a 2 CSP. Zákon pritom rozoznáva subjektívnu a objektívnu prekluzívnu lehotu, v ktorých treba podať návrh/žalobu na obnovu konania.

15. Z obsahu napadnutého rozsudku nevyplýva, že by súd prvej inštancie posudzoval včasnosť podania žaloby.

16. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

17. Z obsahu návrhu vyplýva, že žalobcovi bol rozsudok zo dňa 3. marca 2015 č. k. 2T/90/2013-178 doručený 25. marca 2015, pričom žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 26. júna 2015.

18. Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie tohto návrhu je trojmesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť.

19. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 10. júna 2015 III. ÚS/285/2015 ak dôvodom obnovy občianskoprávneho konania je rozhodnutie odvolacieho súdu, na vyhlásení, ktorého sa sťažovateľ zúčastnil, tak subjektívny moment dozvedenia sa o dôvode obnovy nastáva v momente vyhlásenia rozhodnutia súdu. Od tohto momentu sa počíta začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Podstatou subjektívnosti lehoty totiž je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t. j. od momentu, kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vníma určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Zákonodarca v znení právnej normy ani v prípade, že dôvodom obnovy je rozhodnutie, neviaže začiatok jej plynutia na moment nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktoré je dôvodom obnovy, na rozdiel od lehoty objektívnej, ktorú jednoznačne v znení ustanoveniach § 230 ods. 2 OSP na moment právoplatnosti viaže.

20. Povinnosťou súdu prvej inštancie je prioritne posúdiť včasnosť podania návrhu na obnovu konania, posúdením lehoty subjektívnej i objektívnej, keď v danom prípade spornou sa javí lehota subjektívna. Je potrebné oboznámiť sa s obsahom spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/90/2013 a zistiť či žalobca ako poškodený sa zúčastnil pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok a v prípade pozitívneho zistenia počiatok subjektívnej lehoty počítať od tohoto dňa.

21. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci zamietol návrh na obnovu konania z dôvodu nepreukázania naplnenia zákonných podmienok pre obnovu konania podľa ustanovenia § 397 písm. b/ CSP, napriek tomu, že žalobca prostredníctvom svojej advokátky na pojednávaní dňa 8. septembra 2016 jednoznačne uviedol, že uplatňuje dôvod podľa § 397 a CSP. Odvolací súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi dôvodmi obsiahnutými v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, konštatuje nesprávnosť.

22. Pokiaľ žalobca tvrdil, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pričom takouto skutočnosťou, dôkazom je rozsudok Okresného súdu Galanta z 3. marca 2015 č. k. 2T/90/2013-178,

bolo potrebné ho ako listinný dôkaz oboznámiť. Z obsahu zápisnice z 8. septembra 2016 (č. I. 38) nevyplýva, že by súd prvej inštancie oboznámil listinný dôkaz - spis Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/90/2013 zhodne ako neoboznámil obsah spisu 26C/20/2011, ktorý ani nie je pripojený k spisu. Oba tieto dôkazy žalobca uviedol už v žalobe a nebol povinný ich predkladať, keďže oba spisy sú spismi Okresného súdu Galanta.

23. Ustanovenie § 397 písm. a/ až f/ CSP pripúšťa obnovu konania proti právoplatnému rozsudku súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou z procesných väd z niektorého expressis verbis vymieneného zákonného dôvodu. Pokiaľ by bola naplnená niektorá zo zákonných materiálnych podmienok prípustnosti obnovy konania, je nevyhnutné vysporiadať sa ako s prvoradou a zásadnou otázkou včasnosti podania návrhu na obnovu konania/žaloby na obnovu konania, teda mať za nesporné a v konaní preukázané ako je už uvedené v bode 18. až 20., že bol návrh/žaloba podaný v lehote upravenej v ustanovení § 230 ods. 1 OSP, resp. v ustanovení § 403 ods. 1 a 2 CSP.

24. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci zamietol obnovu konania z dôvodu nepreukázania naplnenia zákonných podmienok pre obnovu konania podľa ustanovenia § 397 písm. b/ CSP. Je nevyhnutné zdôrazniť, že v konaní o návrhu/žalobe na obnovu konania ešte súdu neprináleží skúmať oprávnenosť tvrdeného práva či nároku žalobcu po vecnej stránke, súd v tomto konaní len skúma, či sú splnené zákonné podmienky prípustnosti povolenia obnovy konania. Súd prvej inštancie konštatuje, že v konaní nebol preukázaný zákonný dôvod pre povolenie obnovy konania. Žalobca tvrdil, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že nemožno mať za to, že by išlo o nové dôkazy v konaní, keď žalobca už počas konania sp. zn. 26C/20/2011 vedel o prebiehajúcom trestnom konaní. Odvolací súd má za to, že v čase pôvodného súdneho konania, ktorého obnovy sa žalobca domáha, objektívna, reálna možnosť zistiť, označiť a použiť ich v pôvodnom konaní. Až v konaní o obnove konania predložený dôkaz - rozsudok č. k. 2T/90/2013-178 z 3. marca 2015 nebolo možné. Javí sa, že bol naplnený materiálny predpoklad - konkrétny zákonný dôvod, ktorý umožňuje povoliť obnovu už právoplatne skončeného súdneho konania. Žalobcom predložený listinný dôkaz objektívne v čase pôvodného konania neexistovali a nemohol ho (nemal reálnu možnosť), použiť ho aj v čase pôvodného konania na podporu a preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku v pôvodnom súdnom konaní. Odvolací súd poznamenáva, že prísnosť a striktnosť úpravy obnovy konania nie je samoúčelná, zrejším záujmom a snahou zákonodarcu je prispievať k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne, za predpokladu naplnenia konkretizovaných špecifických podmienok. Túto koncepciu je nevyhnutné mať na zreteli v prípade pripustenia, že je v danom prípade taký dôvod, pre ktorý je namieste povoliť obnovu konania.

25. Súd prvej inštancie zákonný dôvod obnovenia konania napriek uvedeniu i právnej kvalifikácie žalobcom v zmysle nižšieho citovaného § 397a CSP neposudzoval.

26. Podľa § 397a CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

27. Obnova konania je síce mimoriadnym opravným prostriedkom, teda na jej uplatnenie musia byť dané osobitné právne dôvody, narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Dôvodom prípustnosti obnovy konania je v zmysle vyššie citovaného § 397a CSP existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať podmienky: skutočnosti rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 CSP bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia je dôvodom obnovy konania ide o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to sú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali a jednak rozhodnutia nové také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. Druhý prípad predstavuje neskoršie rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdil inak. Ak súd prejudiciálne posúdi otázku, o ktorej nemôže sám rozhodovať a po právoplatnom skončení tohto konania orgán, do ktorého o právomoci prejudiciálna

otázka patrí, túto otázku posúdi odchyľne, pôjde o typický prípad dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a). Oproti pôvodnej úprave v OSP v § 228 ods. 1 písm. a) OSP zákonodarca spresnil, že dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania. To len podčiarkuje celkovú koncepciu účinkov rozhodnutí podľa rozhodnutí CSP inter partes. Skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keď stranou oprávnenou podať žalobu na obnovu konania je len strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané.

28. Odvolací súd záverom upozorňuje súd prvej inštancie, že strany sporu na pojednávaní dňa 8. septembra 2016 nesprávne poučil v zmysle neúčinného § 120 ods. 4 OSP a že rozhodnutie o trovách konania je neúplným, keďže z neho nevyplýva voči komu má žalovaný nárok na náhradu trov konania.

29. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude v zmysle vyššie uvedeného prioritne posúdiť včasnosť podania žaloby na obnovu konania (subjektívnu lehotu), v prípade pozitívneho zistenia opätovne posúdiť dôvodnosť obnovy konania v zmysle § 397a CSP, strany sporu poučiť v zmysle § 182 CSP.

30. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).